

[Grethe Philip.]

men at man, så vidt jeg kunne se, bevidst prøvede at spille på og give folk en forestilling om, at det, modparten ønskede, ville få andre konsekvenser end dem, vi måtte regne med at det faktisk ville få.

(Kort bemærkning).

Gottschalck-Hansen: Ja, jeg lyttede jo med interesse til fru Grethe Philips bemærkninger, men jeg må sige, jeg synes ikke, de motiverer anvendelsen af en så stærk terminologi som den, der blev brugt. Fruen brugte betegnelsen „primitive midler“. (*Grethe Philip:* Primitiv ejerfølelse!). Nå, o. k. „primitiv ejerfølelse“ — men det, det gælder om, er jo dog, at man i virkeligheden fremstiller det så enkelt, så klart og tydeligt for folk, som man kan. Jeg vil godt vedstå plakaten med hånden over huset, for i virkeligheden var billedet, hvis jordlovene virkelig var blevet gennemført — nu skal vi ikke fortabe os i en debat om dem, det er historie nu — og hvis man var kørt videre ad den vej, rigtigt. Og jeg vil vove at påstå, at når man føler en sådan risiko — ja, det er min opfattelse, og den har jeg lov at have — må det også være rigtigt, at man søger at pege på de risici, de konsekvenser og den fare, som det vil medføre ud fra ens opfattelse af, hvad der er ret, hvad der er rimeligt, og hvad der er retfærdigt.

Indenrigsministeren (*Hans Hækkerup*): Det vil bestemt ikke være nogen skuffelse for hr. Gottschalck-Hansen, at jeg erklærer mig ganske enig med fru Grethe Philip. Hånden over huset — det var bevidst vildledende. Enhver, der kendte de forslag, der var til folkeafstemning, vidste, at det lå der ikke i dem. Det var bevidst vildledende. Det synes jeg skal siges.

Alle, som endnu har i frisk erindring den valgkamp, kan naturligvis diskutere, hvad det var, der førte til resultatet. Var det plakaten, eller var det det ærede medlem hr. Erik Eriksens fiske bemærkning: alle, der er i tvivl, stemmer nej? Jeg ved det ikke.

Hr. Gottschalck-Hansen er en modig mand, omtrent den modigste i det høje ting, men det nærmer sig næsten overmod, når han tør nævne det konservative forslag om

tilbudspligt, for noget så latterligt har vi da aldrig set i dette ting.

Johan Asmussen: Jeg havde ikke haft noget imod, at det lille slagsmål, var blevet udkæmpet færdig først.

Må jeg sige til hr. Poul Dam, at det var indenrigsministeren og ikke mig, der bragte spørgsmålet om domstolene ind i denne diskussion. Jeg skal ikke nægte, at jeg finder det noget malplaceret, men lad nu det være. Både indenrigsministeren og hr. Poul Dam fremsatte imidlertid den statsretlige tanke, at folketinget er over alt andet. Den er tidligere blevet antydet og fremsat herfra. Må jeg ikke have lov at slå fast, at det er ikke rigtigt. Det er ikke rigtigt efter grundloven. Folketinget er ligestillet med den udøvende og den dømmende myndighed, og det er efter min mening statsretlig vranglære at ville påstå noget andet.

(Kort bemærkning).

Gottschalck-Hansen: Kun det ene til den højtærede indenrigsminister: nej, det undrede mig ikke, at ministeren var enig med fru Grethe Philip i denne sag. Men ministeren fremførte ikke ét eneste argument for eller bevis på, at påstanden var rigtig. Jeg synes, det er temmelig stærkt at føre en sådan påstand frem, at det er bevidst vildledende. Hvor er vi henne i al agitation, i al politik, hvis vi skulle begynde at læse hinandens valgprogram op? Man tror vel på det, man siger. Det gør socialdemokratiet formentlig, det gør andre partier, og det gør vi også, og så er man i sin gode ret til at fremføre det. Det er en nedvurdering af andre anderledes tænkende i tinget, hvis man fører sådan tale, som det her er sket. Det synes jeg vi skal holde os for gode til.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip: Den skal blive ganske kort. Hr. Gottschalck-Hansen sagde, at man med plakaten bl. a. havde tænkt på de videre konsekvenser. Det skal jeg da ikke på nogen måde anfægte. Jeg vil blot sige, at sådan opfattede befolkningen det ikke. De troede, at det var de øjeblikkelige konsekvenser af lovforslagene gennemførelse på det tidspunkt.